

§ 3.

Bestemmelsen i Børnepligslovens § 14 skal ikke være til Hinder for, at det i §§ 1 og 2 ommeldte Mandskab, naar det er øvet, tages til Tjeneste i indeværende Aar.

§ 4.

Hvis Nogen, der staaer for Udskrivning paa Sessjonen for Aaret 1851, eller i Genhold til Børnepligslovens § 19. begierer at udskrives forlods paa denne Sessjon, godtgjør for Sessjonen, at han som Frivillig har gjort militair Tjeneste i 3 Maaneder i Aaret 1848, eller deeltaget i Felttoget i 1849, eller tjent i Armeen fra Begyndelsen af Aaret 1850 indtil Sessjonen holdes, skal den Tjeneste, han saaledes har gjort i ethvert af disse Aar, regnes ham tilgode som Opfyldelsen af eet Aar af hans Børnepligt. Han bliver derfor at udskrive med samme Virkning, som om han allerede var udskrævet enten paa Sessjonen for 1850 eller for 1849 eller for 1848.

Lovforslaget, saaledes oplæst, blev derefter eenstemmigt vedtaget med 33 Stemmer.

Formanden: Jeg skal derefter tilstille Statsraadet Loven.

Den næste Sag, der findes paa Dagsordenen, er Sagen, der angaaer Forslag til Lov angaaende Erstatning for Krigsskade. Det er til 3die Behandling, denne Sag foretages; der er intet Ændringsforslag fremkommet. — Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til den Feil, som i sidste Møde blev omtalt at skulle finde Sted i § 5, idet der formeentlig urigtigt skulde være citeret § 7 istedetfor § 6. Efter selve Udkastet til Loven, sammenholdt med Forslaget, saaledes som det er fremkommet fra Folkethinget, vil det erfares, at der er gaaet 2 Paragrapher ud af Udkastet, nemlig §§ne 2 og 9, og derimod er een Paragraph i Lovudkastet, nemlig § 6, deelt i to Paragrapher i det fra det andet Thing komne Forslag. Den Forandring, som dette

har medført i Paragraphernes Rækkefølge, har bevirket, at der formeentlig urigtigt i § 5 er citeret § 7 istedetfor § 6. Jeg har, saaledes som igaar anmeldt, henvendt mig til Folkethingets Formand, for, om muligt, at see denne Feil rettet. Imidlertid har han ikke troet, paa egen Haand at kunne gjøre dette, og der er altsaa intet Andet tilbage, hvis man ikke vil lade Feilen staae, som den er, end at Forslaget igjen maa gaae tilbage til Folkethinget. Efter de det ærede Thing bekendte Omstændigheder, vilde det vistnok være en meget uheldig Udvei, idet det kunde befrygtes, at Loven saaledes ikke vilde kunne udkomme. Jeg har imidlertid troet, at denne Feil ikke var af en saadan Beskaffenhed, at der kunde være nogen Fare ved at vedtage Forslaget med den, idet det jo maa erindres, at det kun er for dette enkelte givne Tilfælde, at Loven udkommer, og at det jo nærmest vil være de i Loven fastsatte Erstatningscomiteer, der ville have at gjøre en Bedømmelse af denne Citation i Paragraphen; men det vil vistnok ikke være tvivlsomt, at det strax ved første Ditekst vil tilkjendegive sig som en Feiltagelse; jeg har saaledes ikke troet, at det ærede Thing vilde have nogen Opfordring til paa Grund af denne Feiltagelse at foranledige, at Forslaget gik tilbage til Folkethinget. Jeg veed ikke, om Nogen ønsker at yttre sig i denne Anledning? Hvis ikke Nogen ønsker at tage Ordet i denne Anledning eller forøvrigt i Sagen, kunne vi gaae over til at vedtage Loven, saaledes som den er fremkommen.

Efterat Loven derefter var oplæst, saalydende som Forslaget, der findes indrykket i Folkethingstidenden Nr. 426 Sp. 6793—6797, cfr. denne Tidende Nr. 256 Sp. 4069, 4071—72, blev den ved den derover foretagne Afstemning vedtaget eenstemmigt med 36 Stemmer.

Formanden: Loven skal derefter blive Statsraadet tilstillet.